

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6142/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА, село ... .., Општина ..., чији је пуномоћник Марица Радовановић, адвокат из ... против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова – Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2596/20 од 04.06.2020. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2596/20 од 04.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2596/20 од 04.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7831/19 од 16.10.2019. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 411.600,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.10.2019. године, па до исплате, док је за период од 04.10.2018. године до 15.10.2019. године, захтев за исплату законске затезне камате одбијен као неоснован. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 61.564,00 динара са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршност до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2596/20 од 04.06.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке у којем је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 411.600,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.10.2019. године до исплате и у ставу другом изреке. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права предлажући да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 87/18). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Ово из разлога што одлука нижестепених судова у погледу постојања одговорности тужене за накнаду штете у конкретном случају, не одступа од става Врховног касационог суда заузетог приликом одлучивања у предметима са истим или сличним чињеничним и правним основом, из ког разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тача 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је 11.05.2018. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 411.600,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић